

Vælgere at se, at det er den rigtige Politik, vi fører. Vi er paa det rene med, at de Ord, som det ærede Medlem Hr. Rode sagde om det Venstreministerium, der vilde opløses indefra og smuldre hen, er rigtige. Jeg vil ærligt indrømme, at jeg for mit Vedkommende bryder mig ikke saa meget om at blive af med Ministeriet Neergaard i disse Dage, slet ikke. Jeg er paa det rene med, at en Opposition kan ikke have Ledelsen i Politik; den kan ikke gennem de politiske Forhandlinger her gennemføre særlig store og udmærkede Ting; paa den Maade kommer en Opposition vistnok ikke let frem. Men der er en anden Maade, hvorpaa Oppositionen kan vinde frem, og det er ved Hjælp af Regeringspartiets Dumheder. Det nuværende Regeringsparti har allerede begaaet en hel Del, og jeg tvivler ikke om, at det har i Sinde at begaa en hel Del flere, og jeg siger: Lad det endelig faa Tid til det; naar saa Valget kommer, slipper vi fri for en hel Del af de Venstrømænd, men vi faar deres Stemmer; det er det, J. C. Christensen i 90erne kaldte den rigtige Maade at agitere paa og den rigtige Maade for Venstre at gaa frem paa.

Jeg har derefter et Par Ord at sige i Anledning af nogle Udtalelser, der faldt forleden om det fremtidige Samarbejde mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre. Jeg kan ikke sige andet end, at det har glædet mig, at Socialdemokratiet nu staar paa det Standpunkt, at det i Tilfælde af, at der efter Valgene kommer et demokratisk Flertal her i Rigsdagen, ikke viger tilbage for at danne Regering. Det er godt og udmærket, synes jeg. Jeg kan ogsaa godt forstaa det rigtige i, at man i den Sammenhæng taler om et socialdemokratisk Ministerium støttet af det radikale Venstre. To Partier kan godt paa Rigsdagen stemme sammen uden at staa i noget nøjere Forhold til hinanden. Hvis de er enige om en Sag, stemmer de sammen, er de uenige, stemmer de mod hinanden, det kræver ikke noget nærmere Samarbejdsforhold. Hvis derimod en Regering skal bæres af to Partier, skal man i nogen Maade ikke alene være enig om den Politik, der skal drives, men ogsaa om den Taktik, der skal føres, og saa vil det være nødvendigt at komme ind paa et nærmere Samarbejde. Det kan godt være, at det er lige lovlig tidligt at drøfte Formerne for et Samarbejde og Vilkaarene for det, det kan godt være, at det gaar bedre, nemmere og mere ekspedit, naar Situationen

foreligger; hvis der er et Aarstid til eller saa, finder man flere Vanskeligheder, som man opholder sig ved. Vi kan dog godt snakke lidt om Vanskelighederne. Den Dag, vi skal have den Glæde at arbejde sammen, bliver vi nok enige om, under hvilke Vilkaar dette Samarbejde skal føres. Selv om der falder Ord fra den anden Side, som jeg for mit Vedkommende ikke er særlig glad ved, mener jeg dog ikke, at der er nogen Grund til at gengælde dette. Jeg mener ikke, at de to Partier, der dog rimeligvis i en ikke alt for fjern Fremtid skal ind i et Samarbejde, skal gøre sig Vanskelighederne større end højst nødvendigt. Jeg tror i Virkeligheden, at det radikale Venstre og Socialdemokratiet har ikke ganske faa Opgaver, som man kan regne som fælles Opgaver, og som vi udmærket godt kan samles om, hvor forskellige vi i øvrigt kan være i mange andre Ting. For det er jo to forskellige Partier, og det ene Parti kan ikke kræve af det andet, at det skal opgive sine særegne Standpunkter. Men det er ikke umuligt, at man paa den Arbejdets Dag, der kommer, er i Stand til at løse de foreliggende Opgaver, uden at noget af Partierne skal afstaa fra noget af det, der er Partiets Særegenhed. Saaledes tror jeg, det vil gaa baade for de Radikale og Socialdemokraterne. Jeg vil tage et Billede. Lad os sige, der er en Socialdemokrat, der vil ud at rejse, han vil ned til Vallø, hvor, saa vidt jeg ved, Socialdemokratiets udmærkede Formand har sin Sommerbolig, og der er en Radikal, men han vil til Kallundborg. Med de nuværende Jernbaneforbindelser vil man ikke finde det urimeligt, om de to fulgtes ad til Roskilde, og naar de kom dertil, kan det være, at den ene siger: Nu rejser jeg til den Side, saa kan du rejse til den, Tak for den Tid, vi har kendt hinanden. Hvad skulde der være i Vejen for det? Som en af de radikale Venstrømænd, der længst har holdt paa det gode Samarbejde — vi er for Resten lige gode i saa Henseende —, og som en af dem, der er paa det rene med, hvor megen Tak vi skylder Socialdemokraterne for det loyale Samarbejde under Krigen, vil jeg nødig have, at vi nu skulde komme op i en mer eller mindre skarp Diskussion om, hvordan man skal gribe en Sag an, der først kommer til at foreligge om et Aar eller saa. I Stedet derfor skulde man tage med Ro paa dette Spørgsmaal, som det er nødvendigt at faa løst paa en rimelig Maade. Vi er alle sammen paa det